

De ordine partium orationis.

latini locū: aliū quendam barbarum sufficitis. Sed absit a christiana religione tm̄ bedecus vt hispane: gallice: aut Germanice carmine cōposita in ecclesijs audiamus: aut cū latine diuinas: atq; diuoz laudes canimus: in peregrinū & barbarum aliquē sonum prouipamus. Teq; orbis parēs & mūdi rector: qui ex plorib; aliarū nationū linguis dedisti ecclesie tue sermonē in ore las bñ: id est voces latinas. Teq; sanctissima virgo eadē que intemerata mater dei Maria: q̄ secūdas celi partes angustiori forma in numerū diuoz recepta possides: cuiusq; titulos quotidie latinis vocib; modulamur. Hosq; reliqui celites q̄ in hoc sermone firmissima xpi ecclesie fundamenta iecistis: q̄ litteratores isti antiquitatis ignoratione ppe euerterū: obsecro p̄hibite hanc ignominia a rep. christiana: neq; solū ab incurtu: sed etiā a barbaroz stridula atq; incōdita voce defendere. Vos p̄terea clarissimi atq; inuictissimi principes quoz auspicijs & ductu hispanie totius mēbra dissipata in vñū prope corpus iā rediere: curate ne felicitati quā nostro seculo dedistis. hoc vñū latini sermonis ornamentū desit amplissimū. Tu q; o & p̄fidiuz & dulce decus meū. Eisterciensis militie primarie antistes & magister altera spes illustrissime domus Destu gniga Johannes: in cuius absentis honorem has qualescunq; repetitionum in earū p̄iuntias dedicamus: faue p̄to: Antonij tui ceptis ingentibus: qui primus idēq; solus cōtra lingue latine hostes signis illatis: omne illoz contra se impetum ausus est sustinere.

Finis repetitionis Aelij Antonij
Hebrissensis. Deo gratias.

De ordine partium orationis.

Um essem quotidiano ppe cōuitio req̄sit: tum ab amicis: tum etiā ab alienoribus vt scriberē aliquid de cōstructione: quā ipsi appellāt. ego v̄o ordinē potius partiū orationis dixerim: non potui negociū recusare: qd̄ tanto opere efflagitabatur.

¶ Igit̄ posita añ oculos clausula p̄ncipio v̄bū p̄templabimur. deide v̄bi suppositū. cōsequēter casus cū quib; verbū cōstruit. ordinam; v̄o sic. si fuerit vt̄s ab eo faciem; initiū. Qd̄ si nō fuerit a ntō incipiem;. Deinde verbū sequet; cui adiungit̄ aduerbiū. nam aduerbiū quod verbū determinat; aut participiū: aut nomē: cōtinuo post illas particulas poni debet.

¶ Notandū tm̄ q̄ si duoverba aut plura fuerint in clausula: cōsiderabim; qd̄ est verbū principale. Estq; illud qd̄ facit orationē q̄escere. & p̄ illud orationē incipiem;. vt liber quē emistis: erat meus. Verbū principale est erat. Et si veneris cras dabo tibi librū. verbū principale est dabo. Tūc apponemus dt̄m̄ aut act̄m̄. vt cōmodius erit. Tandē casum quē p̄positiōib; adiungit̄ siue effectiuū ponem;. Et tm̄ semp dictionē a qua regit̄ cōstruem;. Dictiones q̄ appositue dicunt̄ ordinant̄ simul cū eis quas determināt. vt fama malū quo nō velocius vllū. exemplū in his ponem;. Patres cōscripti in negotio petri oēs verbo & opere frequēter cūcta illi ministremus.

Impedimenta constructionis.

¶ Notandum tamen q̄ omnia aduerbia monosyllaba. vt. o. non. ne. dum. cū temporale. demonstratiua quoq; et interrogatiua p̄ponuntur verbis. vt ecce. cur. quare. q̄obrem. Similiter hortatiua & similitudinis & vocandi & optandi. vt eia. age. quasi. seu. veluti. hēns. vtinā. vt sic tua cyneas fugiat ex anima taxos. Etiā donec. quia & filia. Interiectōes etiā p̄ponunt verbis. vt pape quid video. Vah qui destruis templū & in tridū reedificas illud. Proh deū atq; hominū fidem.